

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/1641
Karar No : 2026/1759

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 01.07.2025
SAYISI : 2024/521 E., 2025/364 K.
DAVACI : Yıldız Öztüdoğru vekili Avukat Medine Tekin
DAVALILAR : 1-Sinan Karataş,
2- Betül Karataş vekili Avukat Diele Koçak

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizzen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin davalılardan Betül adına kayıtlı olan taşınmazı 18.12.2023 tarihinde satın aldığını, davalı Sinan ile dava dışı Özge arasında taşınmaz için düzenlenen 15.05.2023 tarihli kira sözleşmesinin kanun gereği yeni malik olan davacı ile devam ettiğini, davalıların kötü niyetli davranarak dava dışı kiracıdan 15.12.2023 tarihli 13.500,00 TL tutarında kira bedelini tahsil ettiklerini, müvekkilinin talep etmesine rağmen kira bedelini iade etmediklerini, 18.12.2023-15.01.2024 tarihi aralığına ait 28 günlük kira alacağı olan 12.194,00 TL'nin tahsili için takip başlatıldığını, davalıların haksız olarak takibe itiraz ettiklerini ileri sürerek; itirazın iptali ile takibin devamına, davalılar aleyhine icra inkar tazminatına hükmedilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalılar, davanın reddini istemişlerdir.

III. MAHKEME KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; kiralanan taşınmazın 18.12.2023 tarihinde gerçekleşen tescil işlemi ile davacıya geçtiği, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (6098 sayılı Kanun) 310. maddesi gereğince devir tarihi olan 18.12.2023 tarihi itibarıyla davacının kira sözleşmesinin tarafı olduğu, taşınmaza ilişkin her türlü hak, alacak ve borcun devir tarihi itibarıyla davacıya geçtiği, bu suretle 15.12.2023 tarihli kira alacağının devreden malike ait olduğu gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; davalıların maliki ve kiraya vereni olduğu taşınmazın 18.12.2023 tarihli resmî senetle davacıya satıldığı, taşınmaz

için 15.05.2023 başlangıç tarihli kira sözleşmesinin düzenlenmiş olduğu, sözleşmenin 3. maddesine göre kira bedelinin 15.05.2023 tarihinden itibaren her ayın 15. günü ödeneceğinin kararlaştırıldığı, buna göre kira bedelinin peşin olarak ödendiğinin kabul edilmesinin gerektiği, 15.12.2023 tarihinde kira bedeli ödemesinin eski kiraya verenin banka hesabına yapıldığı, sözleşmenin kurulmasından sonra kiralananın herhangi bir sebeple el değiştirmesi durumunda yeni malikin kira sözleşmesinin tarafı olacağı, davalıların kendilerine peşin ödenen kira bedelinin kiralananın devir tarihi olan 18.12.2023 tarihinden sonraki kısmını davacıya ödemesi gerektiği, aksi durumun davalılar lehine sebepsiz zenginleşmeye sebebiyet vereceği dikkate alınarak davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken, yazılı gerekçeyle davanın reddine karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı olduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, kiralananı satın alarak kira sözleşmesinin tarafı haline gelen yeni malik tarafından, satış tarihinden sonrasına isabet eden ve önceki ve kiraya veren olan davalı tarafından tahsil edilen kira bedelinin tahsili için başlatılan icra takibine vaki itirazın iptali istemine ilişkindir.

Davalılardan Sinan tarafından 15.05.2023 tarihli kira sözleşmesiyle kiraya verilen taşınmaz davacı tarafından 18.12.2023 tarihinde satın alınmış olup, davacı 6098 sayılı Kanunun 310. maddesi uyarınca kira sözleşmesinin tarafı haline gelmiştir. Kira sözleşmesinde, aylık kira bedellerinin her ayın 15'inde ödeneceği kararlaştırılmış, kiracı tarafından 14.12.2023 tarihinde kiraya veren davalı Sinan'a 13.500,00 TL kira ödemesi yapılmıştır. Kira sözleşmesinde kira bedelinin peşin ödeneceği kararlaştırılmış olup davalı kiraya verene yapılan ödeme 15.12.2023 - 14.01.2024 dönemi aylık kira bedelidir. Kiralananı 18.12.2023 tarihinde satın alan davacının, bu tarih itibariyle kira bedellerini tahsil etme yetkisi bulunmakta olup kira bedelini peşin olarak tahsil eden davalı kiraya veren, satış tarihinden sonraki döneme isabet eden kira bedelini davacıya iade etmekle yükümlüdür.

Bu itibarla İlk Derece Mahkemesince; davacının, satış tarihinden sonraki kısma isabet eden kira bedelini davalı kiraya veren Sinan'dan talep etme hakkı bulunduğu göz önünde bulundurularak sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, yanılığlı değerlendirmeleriyle yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığının yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmiiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın aynı Kanunun 363/2 hükmü uyarınca sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

31.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/2876
Karar No : 2026/2703

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Giresun 1. Asliye Hukuk (Tüketici) Mahkemesi
TARİHİ : 11.09.2025
SAYISI : 2024/399 E., 2025/229 K.
DAVACI : Emin Evim Tasarruf Finansmanı A.Ş.
vekilî Avukat Mehmet Serkan Demir
DAVALI : Selami Mındız
DAVA TARİHİ : 13.12.2024

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; davacı ile davalı arasında 30.09.2023 tarihinde 33.000,00 TL organizasyon ücreti ödemeli, 300.000,00 TL finansman tutarlı sözleşme yapıldığını, davalının sözleşme uyarınca davacı şirkete 33.000,00 TL organizasyon ücreti ve 24.000,00 TL taksit bedeli olmak üzere toplam 57.000,00 TL ödeme yaptığını, davalı tarafından 23.10.2024 tarihli fesih talepli Hakem Heyeti başvurusu uyarınca ayrılma işlemleri başlatıldığını, sözleşme ve tasarruf finansman mevzuatı uyarınca sözleşmeyi fesheden tiyeye organizasyon ücreti kesintisi yapılarak yasal 6 aylık süresi içerisinde iade ödemesi yapıldığını, iade ödemesi bakımından henüz muaccel olmuş bir borç bulunmadığını, Giresun İl Tüketici Hakem Heyetinin 007220240003766 numaralı kararında uyumsuzluğa ilişkin hiçbir inceleme yapılmadan kabul kararı verildiğini belirterek, Giresun İl Tüketici Hakem Heyetinin 27.11.2024 tarihli ve 007220240003766 karar sayılı kararının iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı, cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; taraflar arasındaki sözleşmede organizasyon hizmet bedelinin haricinde kalan bedellerin iadesi yönünden ayrılma dilekçesinin verildiği tarihten itibaren 6 aylık bir süre öngörülmüş ise de sözleşmenin matbu şekilde tek yanlı davalı şirket tarafından düzenlendiği ve taraflarca müzakere edildiğinin davalı tarafından ispat

edilemediği, tüketicinin katlanması beklenemeyecek uzunlukta ve aleyhine olacak şekilde iade süresinin belirlendiği, söz konusu sözleşme hükümünün haksız şart kapsamında kaldığı ve geçersiz olduğu, bu sebeple dava tarihi itibarıyla davalı şirkete yapılan ödemeler yönünden davacının alacağı muaccel olduğu, organizasyon bedeli olan 33.000,00 TL'ye oranlanması neticesi hesaplanan 57.000-8.700,61=48.299,39 TL dışındaki ödenmiş bedelin davalı tüketiciye iadesine karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle, davanın kısmen kabulü ile Giresun İl Tüketici Hakem Heyetinin 27.11.2024 tarihli ve 007220230003766 sayılı kabul kararının 48.299,39 TL yönünden onanmasına, bakiye kısım yönünden kararın iptaline, kararın bir örneğinin Giresun İl Tüketici Hakem Heyetine gönderilmesine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararna yönelik Adalet Bakanlığına; Mahkemece, haksız şart olduğu kabul edilen hükümlerin haksız şart niteliğinde olmayıp yasal düzenlemelere dayandığı, taraflar arasındaki sözleşmenin 30.09.2023 tarihinde imzalanıp hakeme başvuru tarihi olan 23.10.2024 tarihinde feshedildiği, imza ve fesih tarihinde yürürlükte bulunan 6361 sayılı Kanunun 39/A maddesinin 4. fıkrası hükmüne göre organizasyon ücretinin kısmen de olsa iadesine karar verilemeyeceği ve Hakem Heyetine başvuru tarihinde fesih hakkı kullanıldığı kabul edilen sözleşmede Hakem Heyetine başvuru tarihi itibarıyla talep edilebilir ve vadesi gelmiş tasarruf bedeli alacağının bulunmadığı dikkate alınarak davanın kabulü ile Hakem Heyeti kararının iptaline karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, taraflar arasında akdedilen tasarruf finansman sözleşmesinin feshi ile ödenen bedellerin iadesi talebinin Tüketici Hakem Heyetince kabul edilmesi sonucu Tüketici Hakem Heyeti kararının iptali istemine ilişkindir.

6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 5/1. maddesine göre, haksız şart; tüketiciyle müzakere edilmeden sözleşmeye dâhil edilen ve tarafların sözleşmeden doğan hak ve yükümlülüklerinde dürüstlük kuralına aykırı düşecek biçimde tüketici aleyhine dengesizliğe neden olan sözleşme şartlarıdır.

6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'nun 07.03.2021 tarihinde yürürlüğe giren 7292 sayılı Kanunla değişik 39/A maddesinde;

"(1) Tasarruf finansman sözleşmesi, belirli bir tasarruf tutarı ve dönemine bağlı olarak önceden belirlenmiş koşulların gerçekleşmesi şartıyla konut, çatılı iş yeri veya taşıt edinimi için müşteriye finansman kullanma hakkı veren, şirkete ise müşteriye ait birikmiş tasarruf tutarını yönetme, geri ödeme ve finansman kullandırma yükümlülüğü ile organizasyon ücreti alma hakkı veren, faizsiz finansman esaslarına göre düzenlenen sözleşmedir.

(2) Tasarruf finansman sözleşmesi, yazılı veya uzaktan iletişim araçlarının kullanılması suretiyle mesafeli olarak ya da mesafeli olsun olmasın Kurulun yazılı şeklin yerine geçebileceğini belirlediği ve bir bilişim veya elektronik haberleşme cihazı üzerinden gerçekleştirilecek ve müşteri kimliğinin doğrulanmasına imkân verecek yöntemler yoluyla kurulacak şekilde düzenlenir.

(3) Müşteri, sözleşme imzalanmasını takip eden on dört gün içinde herhangi bir gerekçe göstermeksizin ve cezai şart ödemeksizin tasarruf finansman sözleşmesinden cayma hakkına sahiptir. Müşterinin söz konusu cayma hakkını kullanması hâlinde şirket, organizasyon ücreti dâhil, müşteriden aldığı tutarın tamamını cayma kararının bildirilmesinden itibaren on dört gün içinde iade etmekle yükümlüdür.

(4) Müşteri, tasarruf finansman sözleşmesinin tasarruf dönemi bitimine kadar sözleşmede fesih

hakkına sahiptir. Şirket, müşterinin sözleşmede fesih hakkını kullanması hâlinde organizasyon ücreti bedeli dışında kalan toplam birikim tutarını, Kurulca belirlenecek süre içerisinde müşteriye iade etmekle yükümlüdür. Müşterinin talebi ile tahsisat ileriki bir tarihe ertelenebilir, erteleme hâlinde müşterinin sözleşmedeki hak ve yükümlülükleri saklı kalır. Tasarruf finansman sözleşmeleri, müşterinin sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirmemesi durumu haricinde, şirket tarafından tek taraflı olarak feshedilemez.

(5) Tasarruf finansman sözleşmelerinde asgari olarak tutarlara, vadeye, organizasyon ücretine, gelir, maliyet ve masraflara, konut, çatılı iş yeri veya taşıt edinimine yönelik tasarruf etme ve finansman kullandırma dönem ve koşullarına, iade süre ve şartlarına, temerrüde, cayma hakkının kullanımına, sözleşmenin sona ermesine, feshine, mirasçılara intikaline, üçüncü taraflara devrine, tarafların hak ve yükümlülüklerine ilişkin hükümler yer alır. Şirketler tasarruf finansman sözleşmeleri kapsamında taahhüt ettikleri yükümlülükleri yerine getirmek zorundadır. Sözleşme kapsamında müşterinin bilgilendirilmesine ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurulca belirlenir." düzenlemesine yer verilmiştir.

Tasarruf Finansman Şirketlerinin Kuruluş ve Faaliyet Esasları Hakkında Yönetmeliği'nin 17/8. maddesinde "Müşterinin, Kanunun 39/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan sözleşmeden cayma hakkını kullanması durumunda organizasyon ücreti de dâhil hiçbir kesinti yapılmaksızın yaptığı tüm ödemeler cayma kararının şirkete bildirilmesinden itibaren on dört gün içinde müşteriye iade edilir. (Değişik cümle:RG-29/12/2023-32414) Müşterinin sözleşmede fesih hakkını kullanması durumunda tasarrufunun iadesi, iade talep tarihinden itibaren azami altı ay içerisinde müşterinin veya yasal temsilcisinin göstereceği kendi veya yasal temsilcisinin adına açılmış banka hesabına defaten yapılır." şeklindedir.

Dairemizin yerleşmiş içtihatlarında "07.03.2021 tarihli ve 31416 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7292 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun; 1. maddesi ile 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'nun 3. maddesinin birinci fıkrasına eklenen (j) bendi;" j) Organizasyon ücreti: Müşterilerin tasarruf finansman sözleşmesi kapsamında tasarruf finansman faaliyeti ve tasarruf fon havuzunun yönetimi karşılığında ödeyecekleri tutarı," 7. maddesi ile aynı Kanun'a eklenen 39/A maddesinin birinci fıkrası; "Tasarruf finansman sözleşmesi, belirli bir tasarruf tutarı ve dönemine bağlı olarak önceden belirlenmiş koşulların gerçekleşmesi şartıyla konut, çatılı iş yeri veya taşıt edinimi için müşteriye finansman kullanma hakkı veren, şirkete ise müşteriye ait birikmiş tasarruftutarını yönetme, geri ödeme ve finansman kullandırma yükümlülüğü ile organizasyon ücreti alma hakkı veren, faizsiz finansman esaslarına göre düzenlenen sözleşmedir." hükmünü içermektedir.

Açıklanan bu kanun hükümleri yürürlüğe girmeden önce, tüketici ile şirket arasında akdedilen tasarruf finansman sözleşmesinin feshedilmiş olması (veya feshi için mahkemeye başvurulmuş olması) koşuluyla, tüketici tarafından açılan (alacak veya itirazın iptali istemli) davalarda, tüketici tarafından şirkete ödenmiş olan organizasyon ücretinin iade edilmesi gerektiğine" karar verilmiştir (Emsal; Dairemizin 2020/3408 E. 2021/6024 K. sayılı onama kararı).

Dosyanın incelenmesinde, taraflar arasında imzalanan sözleşmede yer alan organizasyon ücretinin tamamının iade edilmeyeceğine ilişkin düzenleme ile bedel iadesi yönünden ayrılma dilekçesinin verildiği tarihten itibaren 6 aylık süre öngörülmesinin haksız şart niteliğinde olduğu kabul edilerek organizasyon ücretinin davalının sözleşmede kaldığı süreye göre oranlanarak kısmen iadesi ile ödenen taksit tutarının tamamına ilişkin alacağın muaccel olduğuna karar verildiği, taraflar arasında imzalanan sözleşmenin 7.1.4. maddesinde müşterinin fesih hakkını kullanması hâlinde organizasyon ücreti bedeli dışında kalan toplam birikim tutarının yazılı fesih talebinin ulaştığı tarihten itibaren 6 ay içerisinde iade edileceğinin düzenlendiği, söz konusu sözleşme hükmünün yukarıda yer alan yasal düzenlemeler ışığında haksız şart olarak kabul edilemeyeceği anlaşılmıştır (Emsal: Dairemizin 07.04.2025 tarihli ve 2024/2697 E., 2025/1925 K. sayılı onama ilamı, 09.02.2026 tarihli ve 2025/3435 E., 2026/490 K. sayılı onama ilamı, 30.03.2026 tarihli ve 2025/4564 E., 2026/1722 K. sayılı ilamı, 02.03.2026 tarihli ve 2025/4004 E., 2026/1098 K. sayılı ilamı).

O halde Mahkemece, haksız şart olduğu kabul edilen hükümlerin haksız şart niteliğinde olmayıp yasal düzenlemelere dayandığı, taraflar arasındaki sözleşmenin 30.09.2023 tarihinde imzalanıp Hakeme başvuru tarihi olan 23.10.2024 tarihinde feshedildiğı, imza ve fesih tarihinde yürürlükte bulunan 6361 sayılı Kanunun 39/A maddesinin 4. fıkrası hükmüne göre organizasyon ücretinin kısmen de olsa iadesine karar verilemeyeceğı ve Hakem Heyetine başvuru tarihinde fesih hakkı kullanıldığı kabul edilen sözleşmede hakem heyetine başvuru tarihi itibarıyla talep edilebilir ve vadesi gelmiş tasarruf bedeli alacağıının bulunmadığı, muaccel hale gelmemiş alacak için dava açılmasında hukuki yararın olmadığı dikkate alınarak davanın kabulü ile Hakem Heyeti Kararının iptaline karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğundan Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulüne karar verilmiştir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının HMK'nın 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 362/2 maddesi gereğı **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

04.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI**

Esas No : 2026/4160
Karar No : 2026/3362

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Siirt 4. Asliye Hukuk (Tüketici) Mahkemesi
TARİHİ : 28.05.2025
SAYISI : 2024/185 E., 2025/207 K.
DAVACI : Abdurrahim Kaplan vekili Avukat Berdan Acun
DAVALI : Halil İbrahim Ataker vekili Avukat Serdar Aksoy
DAVA TARİHİ : 30.07.2024

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; davalının aracını müvekkiline getirdiğini, müvekkilinin yapılan bakım, onarım ve yedek parça değişimine ilişkin tamiratta herhangi bir kusuru veya teknik hatası bulunmadığını, yapılan ilk onarım sonrasında aracın havalandırma sistemi giriş kısmında aşırı toz, krom ve yabancı cisim tespit edildiğini, motor içerisine çekilen toz, krom ve yabancı maddeler sebebiyle hasar aldığını ve ikinci kez onarılması gereken bütün parçaların eksiksiz bir halde onarıldığını, gerekli kontrol ve testler yapılarak aracın çalışır, yürür halde araç sahibine teslim edildiğini, aracın ikinci onarım sonrası sorunsuz bir şekilde araç sahibi tarafından kullanıldığını, aracın müvekkiline ait servise farklı tarihlerde ve 2 farklı arıza şikayetleri ile getirildiğini, yapılan bakım, onarım işlemlerinde müvekkilinin herhangi bir teknik kusuru bulunmadığını, arızaların birbirinden bağımsız olduğunu, araç sahibinin araca standart kalitenin altında yakıt kullandığını ve aracı arazide ve toz, kromun yoğun olduğu bir sahada çalıştırdığını, ikinci onarım bedelinin iadesine ilişkin olarak verilen Tüketici Hakem Heyeti Kararının usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek, Siirt İl Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığının 10.07.2024 tarihli ve 010020240000839 sayılı kararının iptalini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; Tüketici Hakem Heyetince, ikinci onarımda davacının kusurunun bulunduğu kanaatine varıldığını ve 46.350,00 TL'nin müvekkile ödenmesine karar verildiğini savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davacı vekilinin dava dilekçesinde ileri sürdüğü vakıalar yönünden bilirkişi incelemesi yapılmasına karar verilmişse de davacının kendisine verilen süre içerisinde gerekli avansı yatırmadığı, delil ikamesi içine verilen sürenin kanun gereği kesin olduğu, bu durumda karşı taraf lehine usuli kazanılmış hak doğduğu, davacının bilirkişi deliline dayanmaktan vazgeçmiş sayılmasına karar verilerek inceleme hakem heyetince alınan bilirkişi raporu ile sınırlı tutulduğu, dinlenen tanık beyanlarında dava dilekçesinde ileri sürüldüğü şekilde 2. arızanın davalının kullanıcı hatası nedeniyle meydana geldiğini ispata yarar kanaat edinilemediği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; Mahkemece, kesin süreye ilişkin ihtarın usulüne uygun olmaması nedeniyle kesin süreye bağlanan sonuçların meydana gelmeyeceği ve davacı vekilince 27.05.2025 tarihinde delil avansına ilişkin eksikliğin tamamlandığı da dikkate alınarak bilirkişi incelemesi yaptırılıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, Tüketici Hakem Heyeti Kararının iptaline ilişkin olup, kanun yararına temyiz aşamasında uyuşmazlık Mahkemece verilen ihtarın usule uygun olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) "Delil ikamesi için avans" başlıklı 324. maddesinde "(1) Taraflardan her biri ikamesini talep ettiği delil için Mahkemece belirlenen avansı, verilen kesin süre içinde yatırmak zorundadır. Taraflar birlikte aynı delilin ikamesini talep etmişlerse, gereken gideri yarı yarıya avans olarak öderler.

(2) Taraflardan birisi avans yükümlülüğünü yerine getirmezse, diğer taraf bu avansı yatırabilir. Aksi hâlde talep olunan delilin ikamesinden vazgeçilmiş sayılır.

(3) Tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edemeyeceği dava ve işler hakkındaki hükümler saklıdır." hükmü düzenlenmiştir.

6100 sayılı Kanunun "Kesin süre" başlıklı 94/2. maddesine göre, hâkim, tayin ettiği sürenin kesin olduğuna karar verebilir. Bu takdirde hâkim, tayin ettiği kesin süreye konu olan işlemi hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde açıklar ve süreye uyulmamasının hukuki sonuçlarını açıkça tutanağa geçirerek ihtar eder. Kesin olduğu belirtilmeyen süreyi geçirmiş olan taraf yeniden süre isteyebilir; bu şekilde verilecek ikinci süre kesindir ve yeniden süre verilemez.

06.08.2015 tarihli ve 29437 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Bölge Adliye ve Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Cumhuriyet Başsavcılıkları İdari ve Yazı İşleri Hizmetlerinin Yürütülmesine Dair Yönetmeliğin "Harç, gider avansı ve delil avansının ödenmesi" başlıklı 205/4. maddesinde "Taraflardan her biri ikamesini talep ettiği delil için Mahkemece belirlenen avansı, verilen kesin süre içinde yatırmak zorundadır. Delil avansı, tarafların dayandıkları delillerin giderlerini karşılamak üzere Mahkemece belirlenen kesin süre içinde ödemeleri gereken meblağı ifade eder. Taraflar birlikte aynı delilin ikamesini talep etmişlerse, gereken gideri yarı yarıya avans olarak öderler. Taraflardan biri avans yükümlülüğünü yerine getirmediğinde, diğer taraf bu avansı da yatırabilir. Delil avansını yatırmayan taraf, o delilin ikamesinden vazgeçmiş sayılır. Tarafların üzerinde tasarruf edemeyecekleri dava ve işlerle, kanunlardaki özel hükümler saklıdır." düzenlemesi yapılmıştır.

Tanık dinlenilmesi, bilirkişi raporu alınması, keşif gideri gibi delil ikamesine yönelik giderlerin gider avansı içinde değerlendirilme olanağı HMK'nın 324. maddesi düzenlemesi karşısında yoktur.

Ayrıca delil ikamesi avansının da ispat külfetine göre taraflara yükletilmesi gerekir. Gider avansı dava şartı iken delil ikamesi avansı dava şartı olarak nitelendirilemeyecektir. Delil ikamesi avansının verilen kesin süre içinde yatırılmaması davanın dava şartı yokluğu ile reddine neden teşkil etmez. Taraf, belirtilen sürede delil avansı giderini yatırmazsa dayandığı o delilden vazgeçmiş sayılır (Dairemizin 15.11.2021 tarihli ve 2021/5278 E., 2021/11404 K. sayılı ilamı).

Dava dosyanın incelenmesinde; Mahkemece, davacı vekilinin de hazır bulunduğu 22.04.2025 tarihli celsede "*Dosyanın 3'ü otomotiv/ makine bilirkişisine tevdi ile davacının aracında meydana gelen arızanın ayıplı hizmet nedeniyle meydana gelip gelmediği , 2. onarımının 1. onarımın kusurlu yapılması nedeniyle meydana gelip gelmediği, davalının kusurlu kullanımının olup olmadığının tüm dosya kapsam ve tanık beyanları değerlendirilerek rapor tanzim edilmesinin istenmesine, bilirkişilerin emek, masraf ve mesaisine binaen 3.200,00'er TL ücret takdirine, dosyada eksik olan 9.600,00 TL masrafın davacı tarafça karşılanmasına, eksikliğin giderilmemesi halinde bilirkişi delilinden vazgeçilmiş sayılacağına ihtarına, ihtarat yüze karşı yapıldı*" şeklinde ara karar kurulduğu, kurulan ara kararda delil avansı eksikliğinin tamamlanması için herhangi bir süre verilmediğinden kesin süreye ilişkin ihtaratin usulüne uygun olmadığı, davacı vekiline son celseden bir gün önce 27.05.2025 tarihinde 9.600,00 TL delil avansının yatırıldığı anlaşılmıştır.

O halde Mahkemece, kesin süreye ilişkin ihtaratin usulüne uygun olmaması nedeniyle kesin süreye bağlanan sonuçların meydana gelmeyeceği ve davacı vekiline 27.05.2025 tarihinde delil avansına ilişkin eksikliğin tamamlandığı da dikkate alınarak bilirkişi incelemesi yaptırılıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı olup Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmektedir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının HMK'nın 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 362/2 hükmü gereği **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

01.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI**

Esas No : 2026/2698
Karar No : 2026/2514

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Antalya 11. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 07.05.2025
SAYISI : 2025/33 E., 2025/137 K.
DAVACI : Selmi Tunç vekili Avukat Ali Topuz
DAVALI : Barış Yılmaz vekili Avukat Mert Soylu

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkili ile davalının eski eşler olduğunu, dava konusu 7626 ada 9 parsel, 8 No.lu bağımsız bölümü evlilik birliği içerisinde satın aldıklarını, müvekkilinin taşınmazın satılmasına kadar taşınmaza birçok tadilat ve yenileme imalatları yaptığını, ancak eski eş tarafından Antalya 13. Sulh Hukuk Mahkemesinin 2024/971 Esas sayılı dosyası ile ortaklığın giderilmesi davası açıldığını, taşınmaza davacı tarafından yapılan ve dökümü verilen kazandırıcı ve değer artırıcı tüm imalatların müvekkil davacı adına aidiyetinin tespitini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; davacı tarafça açılan bu davayı Antalya 13. Sulh Hukuk Mahkemesinin 2024/971 Esas sayılı ortaklığın giderilmesi dosyasının uzamaması ve sürüncemede kalmaması amacıyla kabul ettiğini beyan etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının kendisi tarafından yaptırıldığı iddia edilen faydalandırmaların muhdesat tespiti mahiyetinde olmadığı, davacının talepleri ile ilgili 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 994. maddesine göre zorunlu ve faydalı masrafların, muhdesatların ve taşınmaza katılan değerın tazminine yönelik olabileceği, davacının netice talebinin muhdesat tespitine ilişkin olduğu, eldeki davada hukuki yarar bulunmadığı gerekçesiyle, davanın hukuki yarar yokluğu nedeniyle reddine karar verilmiştir.

IV. BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ KARARI

Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 8. Hukuk Dairesinin 19.09.2025 tarih ve 2025/1545 Esas, 2025/979 Karar sayılı kararı ile İlk Derece Mahkemesi kararının kesin nitelikte olması nedeniyle davacı vekilinin istinaf dilekçesinin reddine kesin olarak karar verilmiştir.

V. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığı kanun yararına temyiz isteminde; davayı kabulün davalının tek taraflı irade beyanı ile tamamlandığından, Mahkemece sadece davalının beyanının gerçekten davayı kabul olup olmadığını ve kanunun öngördüğü şekilde yapılıp yapılmadığının araştırılıp, davalının beyanının gerçekten davayı kabul olduğu ve kanunun

öngördüğü şekilde yapıldığının tespiti hâlinde Mahkemece kabul nedeniyle davanın kabulüne karar vermekle yetinilmesi gerektiğini, davanın hukuki yarar yokluğu nedeniyle reddine karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğunu belirtilerek kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekeçe

Uyuşmazlık, muhdesatın tespiti istemine ilişkindir.

1. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 363. maddesinin birinci fıkrası uyarınca İlk Derece Mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

2. Temyiz talahi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, HMK'nın 363. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca karar kanun yararına bozulur ve bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

3. Davalı, yargılama sırasında sözlü olarak davayı kabul edebilir. Bu hâlde, davalının kabul beyanı duruşma tutanağına yazılır. Tutanağın kabule ilişkin bölümü, davalının önünde okunarak kendisine imza ettirilir. Kabul beyanının davalıya okunduğunun ve ondan sonra imza ettirildiğinin de tutanağı yazılması zorunludur. Bu şekil şartlarına uygun olmayan kabul beyanı geçersizdir.

Davalı, duruşmada mahkemeye vereceği bir dilekçe ile de davayı kabul edebilir. Bu hâlde, davalının dilekçe ile yaptığı davayı kabulün geçerli olabilmesi için, dilekçedeki kabul beyanının ayrıca duruşma tutanağına geçirilmesine ve kendisine okunarak imza ettirilmesine gerek yoktur. Böyle bir kabul dilekçesinin mahkemeye verildiğinin tutanağı yazılması yeterlidir.

Davayı kabul, davacının talep sonucuna, davalının kısmen veya tamamen muvafakat etmesidir (HMK m. 308). Davayı kabul, davalının mahkemeye yönelik olarak yapacağı tek taraflı (açık) bir irade beyanı ile olur. Davayı kabulün geçerliliği için bunun davacı ve mahkeme tarafından kabul edilmesine gerek yoktur. Kabul ile dava tamamen veya (kısmi kabulde) kısmen sona erer. Davalı, davanın açılmasından dava hakkında verilen hükmün kesinleşmesine kadar davayı kabul edebilir. Davalının davacının talep sonucunun bir kısmını kabul etmesi hâlinde, talep sonucunun kabul edilmeyen diğer kısmı hakkındaki uyuşmazlık son bulmuş olmaz. Dava kabul edilmeyen kısmı hakkında devam eder.

Kabul, kayıtsız ve şartsız olacağından (HMK m. 309/4), şarta bağlı kabul geçerli değildir.

Somut olayda; davalı cevabında, davacının dava ile ileri sürdüğü tüm taleplerini kabul etmiştir. Mahkemece, davalının kabul beyanı değerlendirilmeden yazılı şekilde karar verilmiştir. Mahkemece, HMK'nın 308. maddesi gereğince davalının kabul beyanı gözetilerek, davacının taleplerinin hüküm altına alınmış olması gerekirken, bu husus gözetilmeden karar verilmiş olması usul ve yasaya uygun görülmediğinden, hükmün kanun yararına bozulması gerekmektedir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının HMK'nın 363. maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

06.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI**

Esas No : 2026/1949
Karar No : 2026/2740

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Kahramanmaraş 1. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 14.02.2024
SAYISI : 2023/105 E., 2024/99 K.
DAVACI : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı vekilleri Avukat Cihat Kıyak vd.
DAVALI : Dulkadiroğulları Belediye Başkanlığı vekililer Avukat Mahmut Güngör vd.

Taraflar arasında, Bölge Adliye Mahkemesinde görülen ecrimisil alacağının tahsili amacı ile başlatılan icra takibine yapılan itirazın iptali davasında davanın kabulüne karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince kesin olarak verilen istinaf isteminin miktar itibariyle reddine dair kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davacı Kurumun 1346 ada 132 ve 133 parsel sayılı taşınmazların maliki olduğunu, davalı Belediyenin herhangi bir üstün hakka dayanmaksızın taşınmazları şantiye alanı (asfalt üretim tesisi) olarak kullanmak sureti ile haksız olarak el attığını, el atılan döneme ilişkin olmak üzere toplam 30.434,46 TL ecrimisil alacağının tahsili amacı ile davalı aleyhine Kahramanmaraş İcra Dairesinin 2022/26757 Esas sayılı dosyası üzerinden icra takibi yapıldığını, davalının takibe karşı yaptığı itiraz üzerine takibin durduğunu belirterek itirazın iptaline, takibin devamına ve % 20 icra inkâr tazminatının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; taşınmazların öncesinde Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığına ait olduğunu, Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı Meclisinin 18.03.2019 tarihli ve 2019/171 sayılı kararı ile taşınmazların şantiye alanı olarak kullanılmak üzere Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığına 5 yıllığına bedelsiz tahsisine ve bu hususta düzenlenecek protokoller için Büyükşehir Belediye Başkanına yetki verildiğini, karara istinaden Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığı ile Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında taşınmazların şantiye alanı olarak kullanılmak üzere Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığına 5 yıllığına bedelsiz tahsisine ilişkin 26.03.2019 tarihli protokol düzenlendiğini, davalı Kurumun belediye meclis kararı ve bu karar doğrultusunda düzenlenen protokol uyarınca taşınmazlarda tasarrufta bulunduğunu, bu protokolün taşınmazın sonraki maliki davacı Kurum yönünden de bağlayıcı olduğunu, bu itibarla davalı Belediyenin haksız bir işgalinden söz edilemeyeceğini, öte yandan uyumsuzluğun çözümünde idari yargının görevli olduğunu, borcun dayanağı olarak sunulan tahakkuk belgelerinin iptali için Kahramanmaraş İdare Mahkemesi nezdinde dava

açıldığını, davanın Mahkemenin 2022/616 Esasına kaydedildiğini ve derdest olduğunu, 2004 sayılı İcra İflas Kanununun 42/3 hükmünde *"İdari yargının görev alanına giren konularda ilamsız takip yoluna başvurulamaz."* hükmüne yer verildiğini savunarak davanın öncelikle yargı yolunun caiz olmaması nedeni ile, aksi hâlde esastan reddi ile müvekkili İdare lehine % 20 den aşağı olmamak üzere kötüniyet tazminatına hükmedilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının davalıya çekmiş olduğu, 01.03.2022 tarihli ihtarı ile davalının haksız işgalci konumuna geldiği, dava konusu taşınmazın mevcut malikinin davacı olduğu, dosya içerisinde davaya konu taşınmazların kullanımına ilişkin taraflar arasında anlaşmaya dair bir belgenin bulunmadığı, malikin haksız işgalciden uygun bir erimisil talep edebileceği gerekçesiyle davacının davasının kısmen kabul kısmen reddine, davalının Kahramanmaraş İcra Dairesinin 2022/26757 Esas sayılı icra dosyasına vaki itirazının kısmen iptali ile takibin 16.025,74 TL üzerinden takip talebindeki şartlar ile devamına, alacağın likit olduğu değerlendirilmeyle kabul edilen 16.025,75 TL'nin % 20'sine isabet eden 3.205,15 TL icra inkâr tazminatının davalıdan tahsili ile davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

IV. BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ KARARI

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; kabul edilen miktar itibarı ile (16.025,75 TL) davalı yönünden, reddedilen miktar itibarı ile (14.408,72 TL) davacı yönünden karar tarihi itibarıyla hükmün kesin nitelikte olduğu; kesin olan kararların istinaf istemleri hakkında İlk Derece Mahkemesince bir karar verilebileceği gibi 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 352. maddesi gereğince Bölge Adliye Mahkemesince de istinaf kanun yoluna başvuru talebinin reddine karar verilebileceği gerekçesiyle taraf vekillerinin istinaf başvurularının reddine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 1. Hukuk Dairesinin 2024/724 Esas, 2024/581 Karar sayılı kararına yönelik Adalet Bakanlığı kanun yararına temyiz isteminde; taraflar ve dava dışı Büyükşehir Belediye Başkanlığı yönünden Kamu İdarelerine Ait Taşınmazların Tahsis ve Devri Hakkında Yönetmeliğin uygulanmasının gerektiği, anılan yönetmelikte taşınmazların mülkiyet durumunun değişmesi hâlinde tahsis işleminin kendiliğinden sona ereceğinin düzenlenmediği, dosya kapsamında önceki malik Büyükşehir Belediye Başkanlığınca ya da yeni malik Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığınca tahsisin kaldırılmasına ilişkin olarak verilmiş bir kararın bulunmadığı, davalı Belediyenin 2021 yılı Aralık ayında hukuki bir nedene (bedelsiz tahsis) dayalı olarak zilyet bulunması nedeniyle kendisinin fuzuli şağil olarak nitelendirilmesinin mümkün olmadığı gözetilerek davanın reddine karar verilmesi gerekirken kısmen kabul kararın verilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğu belirtilerek kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, erimisil alacağının tahsili amacı ile başlatılan icra takibine yapılan itirazın iptali istemine ilişkindir.

1. 6100 sayılı Kanunun 363/1 hükmü uyarınca bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla kesin olarak verdikleri kararlar ile yine bu sıfatla verdikleri ve temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

2. Temyiz talebi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, 6100 sayılı Kanunun 363/2 hükmü uyarınca karar kanun yararına bozulur ve bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

3. Takibe konu alacağın kaynaklandığı Kahramanmaraş ili, Onikişubat ilçesi, Hayrullah Mahallesi, 1346 ada 114 ve 115 (yeni 132,133) parsellere ilişkin Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı Meclisinin 18.03.2019 tarihli ve 2019/171 sayılı kararı ile *"Hayrullah Mh. 1346 Ada 115 nolu parselde kayıtlı Asfaltlı Plenti tesisi tamamı ve buna ek olarak 1346 Ada 114 nolu parselde kullanılan 4000 m² lik kısmının, şantiye alanı olarak kullanılmak üzere Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığına, 5 yıllığına bedelsiz tahsisine ve bu hususta düzenlenecek protokoller için Büyükşehir Belediye Başkanına yetki verilmesine"* yönelik karar alınmıştır.

4. Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığı ile Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında, Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Meclisi kararına istinaden 26.03.2019 tarihli protokol yapılmış ve protokolün 5. maddesinde "Onikişubat İlçesi Hayrullah Mah. 1346 ada 115 nolu parselde kayıtlı mülkiyeti Kahramanmaraş Belediyesine ait Asfalt Plenti Tesisi tamamı ve buna ek olarak 1346 ada 114 nolu parselde kullanılan 4000 m² lik kısmının, şantiye alanı olarak kullanılmak üzere müstemilat ile birlikte Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığına, protokol tarihinden itibaren 5 yılığına devredilecektir."Onikişubat İlçesi Hayrullah Mah. 1346 ada 115 nolu parselde kayıtlı mülkiyeti Kahramanmaraş Belediyesine ait Asfalt Plenti Tesisi tamamı ve buna ek olarak 1346 ada 114 nolu parselde kullanılan 4000 m² lik kısmının, şantiye alanı olarak kullanılmak üzere müstemilat ile birlikte Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığına, protokol tarihinden itibaren 5 yılığına devredilecektir. " hükmü düzenlenmiştir.

5. Kahramanmaraş 1. İdare Mahkemesinin 2022/616 Esas, 2023/24 Karar sayılı kararında; "Dava dosyasının incelenmesinden; Karamanmaraş İli, Onikişubat İlçesi, Hayrullah Mahallesi, 1346 ada, 132 ve 133 parselde kayıtlı taşınmazların Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın mülkiyetinde iken 18.03.2019 tarih ve 2019/171 sayılı Meclis Kararı ve 26.03.2019 tarihli protokol ile bedelsiz olarak 5 yıl süreyle davacı idareye tahsis edildiğı, davacı idare tarafından söz konusu taşınmazların asfalt plenti tesisi ve şantiye alanı olarak kullanıldığı, protokol süresinin 26.03.2024 tarihinde sona ereceğı, akabinde anılan taşınmazların Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın prim borçlarına karşılık olarak 31.03.2021 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumu'na devredildiğı, davacı idarenin 21.05.2021 tarihli başvuru dilekçesi ile dava konusu taşınmazlarda 2014 yılından bu yana asfalt üretimi yapıldığından bahisle taşınmazların tahsisinin ya da kiralanmasının talep edildiğı, anılan başvurunun taşınmazların kiraya verilmesi şeklinde kabul edilerek SPK lisanslı değerlendirme firması tarafından belirlenecek kira bedeli üzerinden davacı idareye kiralanmasına karar verildiğı, hesaplatılan yıllık net kira bedelleri üzerinden mutabakat yazılarının düzenlenilmesi, 31.03.2021 tarihinden bu yana alınmayan kira bedelleri için ecrimisil uygulanmasına dair 09.09.2021 tarih ve E-30876730 sayılı Kahramanmaraş Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Olur'u ile davacı idareye bilgilendirme yapıldığı, akabinde 06.10.2021 tarih ve E-14810 sayılı yazı ile davacı idare tarafından Hayrullah Mahallesi, 1346 ada, 132 parselin 2.776,01 metrekaresi, 133 nolu parselin 15.765,48 metrekaresinin kiralama işlemlerine devam edilmesinin talep edildiğı, ancak davacı idarenin talebinin taşınmazlar hakkında yeniden değerlendirme yapılması kaydıyla kabul edildiğinin 01.03.2022 tarih ve E-41121693 sayılan yazı ile bildirilmesi üzerine bu kez davacı idare tarafından 05.04.2022 tarihli dilekçe ile söz konusu taşınmazların 5 yıl süreyle bedelsiz olarak taraflarına tahsis edildiğı, tahsis süresinin 26.03.2024 tarihinde sona ereceğı, taşınmazın el değıştirmesinin hukuki durumu değıştirmeyeceğı ileri sürülerek taşınmazların taraflarına tahsis edilmeyerek kiralanması kararına itirazda bulunulduğı, anılan itirazın 18.04.2022 tarih ve E-44097427 sayılı işlem ile reddi üzerine de bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlıkta, davaya konu Onikişubat İlçesi, Hayrullah Mahallesi, 1346 ada, (eski) 115 parselin tamamı ve (eski) 114 nolu parselde kullanılan 4000 metrekarelik alanının asfalt plenti tesisi ve şantiye alanı olarak kullanılmak üzere 5 yılığına bedelsiz tahsisi ve bu konuda düzenlenecek protokoller için Büyükşehir Belediye Başkanı'na 18.03.2019 tarih ve 2019/171 sayılı Meclis Kararı ile yetki verildiğı, anılan Meclis Kararı uyarınca düzenlenen 26.03.2019 tarihli protokol ile de söz konusu taşınmazlarının kullanımını 5 yıl süreyle bedelsiz olarak davacı idareye bırakıldığı, ancak protokol devam ederken taşınmazların mülkiyetinin, Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın prim borçlarına karşılık olarak 31.03.2021 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumu'na devredildiğı, davalı idare tarafından yaptırılan gayrimenkul değerlendirme raporunda 133 numaralı parselin bir kısmının Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığı tarafından asfalt üretimi ve şantiyesi olarak kullanıldığının kroki ve resimlerle gösterildiğı, dolayısıyla dava konusu taşınmazlarda tahsis amacına uygun olarak asfalt üretimi yapılmaya devam edildiğı görülmekte olup, füzulü işgal nedeniyle idarece kendisinden ecrimisil istenilmesinde hukuka uyarlık bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmaktadır." şeklinde hüküm kurulmuş, hüküm henüz kesinleşmemiştir.

6. Kahramanmaraş 1. İdare Mahkemesinin 2022/1470 Esas, 2023/161 Karar sayılı kararında; "Uyuşmazlıkta, davacı idare tarafından 05.04.2022 tarihli dilekçe ile söz konusu taşınmazların 5 yıl

süreyle bedelsiz olarak taraflarına tahsis edildiği, tahsis süresinin 26.03.2024 tarihinde sona ereceği, taşınmazın el değiştirmesinin hukuki durumu değiştirmeyeceği ileri sürülerek taşınmazların taraflarına tahsis edilmeyerek kiralanması kararına yapılan itirazın reddine ilişkin 18.04.2022 tarih ve E-44097427 sayılı işlemin iptali istemiyle Mahkememizin 2022/616 esasına kayden açılan davada verilen 11.01.2023 tarih ve K:2023/24 sayılı karar ile "davaya konu Onikişubat İlçesi, Hayrullah Mahallesi, 1346 ada, (eski) 115 parselin tamamı ve (eski) 114 nolu parselde kullanılan 4000 metrekaresel alanının asfalt plenti tesisi ve şantiye alanı olarak kullanılmak üzere 5 yılına bedelsiz tahsisi ve bu konuda düzenlenecek protokoller için Büyükşehir Belediye Başkanı'na 18.03.2019 tarih ve 2019/171 sayılı Meclis Kararı ile yetki verildiği, anılan Meclis Kararı uyarınca düzenlenen 26.03.2019 tarihli protokol ile de söz konusu taşınmazlarının kullanımını 5 yıl süreyle bedelsiz olarak davacı idareye bırakıldığı, ancak protokol devam ederken taşınmazların mülkiyetinin, Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın prim borçlarına karşılık olarak 31.03.2021 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumu'na devredildiği, davalı idare tarafından yaptırılan gayrimenkul değerlendirme raporunda 133 numaralı parselin bir kısmının Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığı tarafından asfalt üretimi ve şantiyesi olarak kullanıldığının kroki ve resimlerle gösterildiği, dolayısıyla dava konusu taşınmazlarda tahsis amacına uygun olarak asfalt üretimi yapılmaya devam edildiği görülmekte olup, füzuli işgal nedeniyle idarece kendisinden ecrimisil istenilmesinde hukuka uyarlık bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmaktadır" gerekçesiyle iptal kararı verildiği görülmektedir.

Bu durumda, dava konusu ödeme emri işleminden önceki işlem olan dava konusu taşınmazların davacı idareye bedelsiz olarak tahsis edilme isteminin reddine ilişkin olan 18.04.2022 tarih ve E-44097427 sayılı davalı idare işleminin, Mahkememiz kararı ile iptaline karar verilmesi nedeniyle, davalı idare tarafından düzenlenen 20.09.2022 tarihli ve toplam 85.477,45-TL miktarlı ödeme emri ile ödeme emrine karşı yapılan itirazın 11.10.2022 tarihli işlem ile bildirilen reddine dair 03.10.2022 tarih ve E-53162140 sayılı işlem dayanaksız kaldığından, dava konusu işlemde hukuka uygunluk görülmüştür.

Öte yandan, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun "Kamu zararı" başlıklı 71. maddesinde, kamu zararı; kamu görevlilerinin kasıt, kusur veya ihmallerinden kaynaklanan mevzuata aykırı karar, işlem, eylem veya ihmal sonucunda kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunmasıdır şeklinde tanımlanmış ve kamu zararının belirlenmesinde; iş, mal veya hizmet karşılığı olarak belirlenen tutardan fazla ödeme yapılması, mal alınmadan, iş veya hizmet yaptırılmadan ödeme yapılması, transfer niteliğindeki giderlerde, fazla veya yersiz ödemede bulunulması, iş, mal veya hizmetin rayiç bedelinden daha yüksek fiyatla alınması veya yaptırılması, idare gelirlerinin tarh, tahakkuk veya tahsil işlemlerinin mevzuata uygun bir şekilde yapılmaması, mevzuatında öngörülmediği halde ödeme yapılması esas alınarak belirlenen kamu zararının ise kontrol, denetim, inceleme, kesin hükme bağlama veya yargılama sonucunda tespiti sonrasında takip ve tahsiline karar verilen alacakların, Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliği uyarınca merkezde strateji geliştirme birimlerinde, taşrada ise takibe yetkili idare birimince takip edileceği; tespit edilen kamu zararlarının ise rızaen ve sulh yolu ile ödenmek, 22/4/1926 tarih ve 818 sayılı Borçlar Kanunu hükümlerine göre takas yapılmak, 2004 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle tahsil edileceği düzenlenmiş olup; yukarıda aktarılan mevzuat uyarınca kamu zararı niteliği taşımayan ve taşınmazın kullanımından kaynaklı olarak kira borcu olarak belirlenen tutarın Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik uyarınca tahsiline imkan bulunmamakta olup, dava konusu işlem bu yönüyle de hukuka aykırı bulunmamaktadır." şeklinde hüküm kurulmuş, hüküm henüz kesinleşmemiştir.

7. Kamu İdarelerine Ait Taşınmazların Tahsis ve Devri Hakkında Yönetmeliğin "Tahsis Yetkisi" başlıklı 4/3 hükmünde; "Özel kanunları uyarınca, amacı belirtilerek kamu idarelerine tahsis edilmiş sayılan taşınmazlar hakkında ayrıca tahsis işlemi yapılmaz ve bu taşınmazların tahsisi, hizmetin devamı süresince devam eder. Ancak bu taşınmazların tahsis amacının ortadan kalkması veya amacı dışında kullanılması halinde, genel hükümlere göre maliki kamu idaresince tahsisleri kaldırılabilir veya tahsis amacı değişikliği yapılabilir." hükmü düzenlenmiştir.

8. Dosya kapsamı itibarıyla yapılan incelemede dava konusu taşınmazda keşif tarihi itibarıyla Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanlığı ile Dulkadiroğlu Belediye Başkanlığı arasında

düzenlenen protokol ve verilen tahsis yetkisine uygun olarak asfalt üretimi yapıldığı tespit edilmiş olup tahsis süresi içinde taşınmazın mülkiyet durumu değişmiş olsa da protokol amacına aykırı olarak kullanılmayan taşınmazda haksız işgal ve ecrimisil alacağı doğmayacağı gözetilerek davanın reddi gerekirken davalı Kurum aleyhine ecrimisile hükmedilmiş olması usul ve yasaya uygun görülmediğinden, hükmün kanun yararına bozulması gerekmektedir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanunun 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 14.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

Esas No : 2026/2099
Karar No : 2026/1918

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Bakırköy 48. İş Mahkemesi
TARİHİ : 24.07.2025
SAYISI : 2023/68 E., 2025/250 K.
DAVACI :
DAVALI :

DAVA TARİHİ : 20.07.2023

BİRLEŞEN DAVA

MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 7. İş Mahkemesi
SAYISI : 2023/438 E., 2023/706 K.
DAVACI :
DAVALI :

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yarıma temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

1. Davacı vekili asıl dava dilekçesinde; davacının davalı işyerinde demirci ustası olarak 20.08.2019-10.07.2020 tarihleri arasında net 4.800,00 TL ücret ile çalıştığını, davacının son üç aylık çalışmasından elden ücreti kendisine ödenmediğini, davacının iş sözleşmesinin haksız olarak feshedildiğini, davacının fazla çalışma yaptığını, hafta tatili izinlerini kullanmadığını, davacının ulusal bayram ve genel tatillerde çalışmaya devam ettiğini belirterek ihbar tazminatı ile birlikte fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücretleri ile ücret alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

2. Davacı vekili birleşen dava dilekçesinde; asıl dava dilekçesindeki beyanları tekrarlar davalı AŞ'den (..... Şirketi) ihbar tazminatı ile birlikte fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücretleri ile ücret alacaklarının tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Şti. (..... Şirketi) asıl davaya cevap dilekçesi sunmamıştır.
2. Davalı Şirketi birleşen davaya cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının 20.08.2019-10.07.2020 tarihleri arasında çalıştığı, son aldığı ücretin net 3,900,00 TL olduğu, birleşen dava yönünden davalılar arasında asıl işveren alt işveren ilişkisi kurulduğu, davacının ihbar tazminatına hak kazandığı, davacıya eksik ücret ödendiği, dosyada davacı ile menfaat birliği içinde tanık beyanı dışında bilgi ve belge bulunmadığından davacının fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacakları bulunmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığı kanun yararına temyiz isteminde;

1.Mahkemeye, özel hukuk tüzel kişisi olup elektronik yolla tebligat yapılması zorunlu olan birleştirilen davanın davalısı Şirketinin aktif bir elektronik tebligat adresinin bulunup bulunmadığı araştırılarak öncelikle bu adrese, bulunmaması halinde resmi kayıtlardaki adresine tebligat yapılması gerekirken, birleştirilen davanın açıldığı 20.07.2023 tarihinden önce, 2021 yılında terk edildiği Ticaret Sicil Gazetesinde ilan edilmiş adrese 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun (7201 sayılı Kanun) 35. maddesi hükmüne göre çıkarılan tebligatla yetinilip birleştirilen davanın davalısı Şirketine cevap dilekçesi sunma inkarı tanınmadan hukuki dinlenilme hakkı ihlal edilerek hüküm kurulmasının hatalı olduğunu.

2. Birleştirilen davanın davalısı Şirketinin asıl davada davalı olmamasına rağmen karar başlığında davalı olarak gösterilmesi ve hem asıl davada hem de birleştirilen davada ayrı ayrı kabulüne karar verilen alacak kalemlerinin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmek suretiyle birleştirilen davanın davalısı Şirketinin mükerrer ödeme yapmasına sebebiyet verecek ve infazda tereddüt uyandıracak şekilde hüküm kurulmasının doğru olmadığını.

3. Birleştirilen davanın İstanbul Anadolu 7. İş Mahkemesinin 2023/438 Esas sayılı dosyası olmasına rağmen karar başlığına Bakırköy 7. İş Mahkemesinin 2023/438 Esas sayılı dosyası olduğunun yazılmasının hatalı olduğunu,

4. Kuble göre de davaların birleştirilmesi durumunda, asıl ve birleştirilen davaların birbirinden bağımsız, müstakil davalar olma özelliğini devam ettirmesine rağmen yargılama giderleri ile ilgili ayrı ayrı hüküm kurulmamasının usul ve kanuna aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyumsuzluk, birleşen davanın davalısı olan Şirkete yapılan tebligatların usulüne uygun olup olmadığı noktasındadır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) "Hukuki dinlenilme hakkı" başlıklı 27. maddesinde, davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgililerinin, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenilme hakkına sahip oldukları ifade edilmektedir. Bu hak, ilk olarak yargılama ile ilgili olarak bilgi sahibi olunmasını, açıklama ve ispat hakkını içerir. Yargılamanın hukuka uygun ve sağlıklı bir biçimde sürdürülebilmesi, iddia ve savunmanın özgürce ileri sürülebilmesi ve delillerin eksiksiz olarak toplanıp tartışılabilmesi, öncelikle tarafların yargılamadan haberdar edilmeleri ile olanaklıdır.

Davanın tarafları ile vekillerinin davaya ilişkin işlemleri öğrenebilmesi için, tebligatın usulüne uygun olarak yapılması, duruşma gün ve saatinin kendilerine bildirilmesi gerekmektedir. Duruşma günü ile tebligatın yapıldığı tarih arasında makul bir süre olmalıdır. Aksi takdirde tarafların hukuksal hakları kısıtlanmış olur.

Yargılama sırasında yapılan tebliğlerle ilgili tebliğ mazbatalarının ve ilgili diğer belgelerin

dosyaya konulması gerekir. 7201 sayılı Tebligat Kanunu (7201 sayılı Kanun) ve bu Kanun'un uygulanması için çıkarılan Tüzük hükümleri tamamen şeklidir ve titizlikle uygulanması gerekir. Bir davada yapılan tebligatların usulüne uygun olarak yapılıp yapılmadığını hakim kendiliğinden denetlemelidir. 19.01.2011 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Tebligat Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 7201 sayılı Kanun'da esaslı değişiklikler yapılmıştır.

7201 sayılı Kanun'un "Elektronik tebligat" başlıklı 7/a maddesine göre kanunla kurulanlar da dahil tüm özel hukuk tüzel kişilerine elektronik yolla tebligat yapılması zorunludur. Anılan maddeye dayanılarak hazırlanan ve 06.12.2018 tarihli ve 30617 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, elektronik ortamda yapılacak tebligata ilişkin usul ve esasları düzenleyen Elektronik Tebligat Yönetmeliği 01.01.2019 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Elektronik Tebligat Yönetmeliği'nin 5/1-(f) hükmünde de tebligatın elektronik yolla yapılması zorunlu olanlar arasında "Kanunla kurulanlar da dâhil olmak üzere tüm özel hukuk tüzel kişileri" gösterilmiştir.

7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesinin 3. fıkrasında ise elektronik yolla tebligatın zorunlu sebeplerle yapılamaması halinde Kanun'da belirtilen diğer usullerle tebligat yapılacağı düzenlenmiştir. Yine Elektronik Tebligat Yönetmeliği'nin 16. maddesinde de 7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesindeki düzenlemeyle paralel şekilde elektronik yolla tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde 7201 sayılı Kanun'da belirtilen diğer usullerle tebligat yapılacağı düzenlenmiştir.

Muhataba elektronik yolla tebligat yapılabilmesi için onun kayıtlı elektronik tebligat adresinin olması gerekir. Elektronik tebligat adresi bulunan muhataplara elektronik tebligat adresi aldıktan sonra klasik yolla tebligat yapılamayacak doğrudan elektronik yolla tebligat yapılması gerekecektir. Bu durumun istisnası elektronik tebligatın zorunlu sebeple yapılamaması halidir. Muhatabın, elektronik adresi bulunmuyorsa ya da zorunlu bir sebepten ötürü elektronik yolla tebligat yapılamıyorsa tebligat kural olarak 7201 sayılı Kanun'un 10. maddesine göre PTT aracılığıyla fiziki ortamda yapılır.

Ticaret şirketleri 7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesine göre kendisine elektronik tebligat yapılması zorunlu olan özel hukuk tüzel kişilerinden ise de tebligatın yapılacağı tarihte elektronik tebligat adresinin bulunmaması veya kendisi için oluşturulan adresin aktivasyon işlemi yapılarak kullanıma açılmamış olması durumunda elektronik tebligat yapılması mümkün olmadığından yargılama sürecinin iletilebilmesi için 7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesinin 3. fıkrası ve yine Yönetmeliğin 16. maddesinde açıkça ifade edildiği üzere bu "zorunlu sebep"ten dolayı 7201 sayılı Kanun'da öngörülen diğer klasik usullere göre tebligat yapılması gerekir. Nitekim Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 12.03.2025 tarihli ve 2023/10-455 Esas, 2025/123 Karar sayılı kararında da belirtilen sonuca ulaşılmıştır.

Diğer yandan 7201 sayılı Kanun'un "Hükmi şahıslara ve ticarethanelere tebligat" başlıklı 12. maddesine göre "Hükmi şahıslara tebliğ, yetkili temsilcilerine, bunlar birden ziyade ise, yalnız birine yapılır. Bir ticarethanenin muamelelerinden doğan ihtilaflarda, ticari mümessiline yapılan tebliğ muteberdir."

7201 sayılı Kanun'un "Hükmi şahısların memur ve müstahdemlerine tebligat" başlıklı 13. maddesine göre de "Hükmi şahıslar namına kendilerine tebliğ yapılacak kimseler her hangi bir sebeple müttat iş saatlerinde iş yerinde bulunmadıkları veya o sırada evrakı bizzat alamıyacak bir hâlde oldukları takdirde tebliğ, orada hazır bulunan memur veya müstahdemlerinden birine yapılır."

Açıklanan bu yasal düzenlemelere göre, tüzel kişiye tebligatın tebligata elverişli bir elektronik adresi varsa bu yolla, aksi takdirde yetkili Ticaret Sicilinde kayıtlı adrese, 7201 sayılı Kanun'un 12. ve 13. maddelerinde belirlenen esaslara uygun olarak yapılması gereklidir.

Somut uyuşmazlıkta dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden; hırleşen davanın davalısı olan Şirketine dava dilekçesi ve diğer tebligatların, 2021 yılında terk edildiği Ticaret Sicil

Gazetesinde ilan edilen adrese 7201 sayılı Kanun'un 35. maddesine göre yapıldığı, bu tebligatların usulsüz olduğu anlaşılmaktadır. Mahkemece yasal mevzuat uyarınca birleşen davanın davalısı olan Şirketinin elektronik tebligat adresinin bulunup bulunmadığı araştırılarak, elektronik tebligat adresinin bulunması durumunda bu adrese tebligat yapılması, bulunmaması durumunda ise Ticaret Sicilindeki adresine tebligat yapılması gerekli iken yazılı şekilde usulsüz tebligat yapılarak birleşen dosyanın davalısı olan Şirketin savunma ve hukuki dinlenilme hakkının kısıtlanması usul ve kanuna aykırı olmuştur.

Ayrıca asıl davada davalı sadece Şirketi olmasına rağmen Mahkemece gerekçesinin başlık kısmında birleşen davanın davalısının asıl davada da davalı olarak gösterilmesi ve hem asıl davada hem de birleşen davada hüküm altına alınan alacaklardan davalıların müştereken ve müteselsilen sorumlu tutulması ve asıl davada yapılan yargılama giderlerinden birleşen davanın davalısı olan Şirketinin sorumlu tutulması isabetsizdir. Yine birleşen davada davalı sadece Şirketi olmasına rağmen birleşen davada hüküm altına alınan alacaklardan davalıların müştereken ve müteselsilen sorumluluğuna karar verilmesinin infazda tereddüte neden olacağı da sabittir. Bunun yanı sıra birleşen dava dosyasının görüldüğü Mahkemenin gerekçede ve hüküm kısmında hatalı olarak belirtildiği anlaşılmaktadır.

Kanun yararına temyiz isteminin yukarıda açıklanan sebeplerle kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen kararın kanun yararına bozulması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanun'un 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere aynı Kanun'un 363/2 hükmü gereğince **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

03.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI**

Esas No : 2026/6397

Karar No : 2026/5259

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Mardin 1. İş Mahkemesi

TARİHİ : 14.11.2025

SAYISI : 2025/546 E., 2025/609 K.

DAVACI : Zelal Çoşkun vekili Avukat Aslan Orman

DAVALILAR : 1. Mardin Kent AŞ vekili Avukat Mukaddes Binkay
2. Mardin Büyükşehir Belediye Başkanlığı
vekili Avukat Cafer Aydın

DAVA TARİHİ : 20.03.2025

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalılar nezdinde belirli süreli iş sözleşmesi ile 14.10.2024 tarihinde psikolog olarak çalışmaya başladığını, sözleşmede çalışma süresinin 14.10.2024-31.12.2025 tarihleri arasında olduğunu düzenlendiğini, sözleşmenin süresinden önce davalı işveren tarafından 07.02.2025 tarihinde sona erdirildiğini ileri sürerek 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 438/1 maddesi uyarınca bakiye süre ücreti ile 438/3 maddesi uyarınca haksız fesih tazminatı alacaklarının davalılardan tahsilini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Mardin Büyükşehir Belediye Başkanlığı vekili cevap dilekçesinde; davanın belirsiz alacak davası şeklinde açılmayacağını, talep edilen alacakların zamanaşımına uğradığını, davacının iş sözleşmesi belirsiz süreli iş sözleşmesi olduğundan alacak taleplerinde haksız olduğunu, iş sözleşmesinin çalışmalarına ihtiyaç kalmaması sebebiyle feshedildiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

2. Davalı Mardin Kent AŞ vekili cevap dilekçesinde; davanın belirsiz alacak davası olarak açılmayacağını, zamanaşımı definde bulunduklarını, davacının iş sözleşmesinin hizmetine ihtiyaç kalmaması sebebiyle feshedildiğini, iş sözleşmesinin belirli süreli olmadığını, davacının tüm alacaklarının ödendiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; somut olayda, davacının iş sözleşmesinde her ne kadar çalışma yapılması için bir süre belirlenmiş ise de, emsal nitelikte kabul edilen Diyarbakır Bölge Adliye Mahkemesi 8. Hukuk Dairesinin 2022/2586 Esas sayılı dosyasında verilen karar da gözetilerek davacının yaptığı iş ve çalıştığı iş yerinin niteliği değerlendirildiğinde, belirli süreli iş sözleşmesi ile çalışılabilecek bir durum olmadığı, belirli süreli iş sözleşmesinin yapılması için gerekli objektif esaslı unsurları barındırmadığı, dolayısı ile davacının iş sözleşmesinin belirsiz süreli olduğu anlaşıldığından bakiye süre ücreti alacağının reddi gerektiği, haksız fesih tazminatı talebinden davacı feragat ettiğinden bu alacağın da reddi gerektiği gerekçeleriyle davanın reddine kesin olarak karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığı Kanun Yararına temyiz isteminde; taraflar arasındaki iş sözleşmesinin belirli süreli iş sözleşmesi olmasına rağmen davalılarca belirsiz süreli olduğunun ileri sürülmesinin açıkça hakkında kötüye kullanılması niteliğinde olduğunu, belirli süreli iş sözleşmesine güvenerek açmış olduğu davada resen objektif sebep denetimi yapılamayacağını, iş sözleşmesinin belirli süreli iş sözleşmesi olduğu kabulüyle davanın esası hakkında karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçeyle davanın reddine karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, taraflar arasında imzalanan sözleşmenin belirli süreli olup olmadığı ve bakiye süre ücreti istemine ilişkindir.

İş ilişkisinin süreye bağlı olarak yapılmadığı hâllerde sözleşmenin belirsiz süreli sayılacağı vurgulanarak ana kural ortaya konulmuştur. İş sözleşmelerinin belirsiz süreli olması asıl, belirli süreli olması istisnadır. Kanunda belirli süreli işlerle, belirli bir işin tamamlanması veya belli bir olgunun ortaya çıkması gibi objektif şartlara bağlı olarak belirli süreli iş sözleşmesi yapılabilecektir.

Belirli süreli iş sözleşmesi ile çalışan işçilerin belirsiz süreli iş sözleşmesi ile çalışan işçilere göre daha az koruma altına olduğu düşünüldüğünde, iş sözleşmelerinin belirsiz süreli olmasının asıl, belirli süreli olmasının istisna olarak düzenlenmesinin işçinin korunması amacına matuf olduğundan davalı işverence objektif neden yokluğunun ve dolayısıyla sözleşmenin belirsiz süreli olduğunun ileri sürülmesi hâlinde işçinin korunması amacını taşıyan düzenlemenin aksine sonuç doğuracak şekilde uygulanması kanunun amacına aykırı olacağı gibi hakkın kötüye kullanılması niteliğindedir.

Dairemizin içtihatlarında 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 11. maddesinde öngörülen hükmün işçiyi koruma amacıyla düzenlendiği dikkate alınarak, objektif şartlar bulunmadığı hâlde belirli süreli olarak yapılmış olan iş sözleşmesinin, belirsiz süreli olduğunun işveren tarafından ileri sürülmesinin 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 2. maddesi uyarınca hakkın kötüye kullanımı teşkil ettiği, 4857 sayılı Kanun'un 11. maddesine dayanarak sözleşmenin belirsiz süreli olduğunu ileri sürme hakkının sadece işçiye ait olması gerektiği kabul edilmiştir.

Hâl böyle olunca, taraflar arasındaki iş sözleşmesinin belirli süreli iş sözleşmesi olarak kabulü gerekirken, Mahkemece hatalı hukuki değerlendirme yapılarak belirsiz süreli iş sözleşmesi olarak kabulü de yerinde değildir.

Kanun yararına temyiz isteminin yukarıda açıklanan sebeplerle kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen kararın kanun yararına bozulması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

V. KARAR

Açıklanan sebeple;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'un 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere aynı Kanun'un 363/2 hükmü gereğince **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

08.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.